

**Колесник Володимир Анатолійович**

*старший викладач кафедри публічного адміністрування  
ПрАТ “Вищий навчальний заклад  
“Міжрегіональна Академія управління персоналом””*

ORCID: 0000-0002-3395-9205

e-mail: [geniykva@gmail.com](mailto:geniykva@gmail.com)

**ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВИХ СПОРІВ У КОНТЕКСТІ  
ФОРМУВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ**

Розглянуто сутність публічно-правового спору як одного із можливих способів формування повноважень органів публічної влади. Виявлено особливості публічно-правових спорів, які впливають на сутність формування та реалізації повноважень органів публічної влади. Розглянуто суб'єктність публічно-правових спорів, владну ознаку суб'єкта владних повноважень, публічний інтерес як предмет публічно-правових спорів. Запропоновано рекомендації щодо вдосконалення вимог законодавства України у частині набуття та реалізації повноважень органів публічної влади з позиції застосування публічно-правових спорів.

**Ключові слова:** публічно-правові відносини; органи публічної влади; публічно-правовий спір; повноваження.

**Постановка проблеми.** Процеси здійснення публічної влади загалом та діяльність органів публічної влади зокрема перебувають у постійній динаміці та розвитку з позиції застосування наукових підходів та практики їх впровадження. Процеси набуття та реалізації повноважень органів публічної влади потребують удосконалення науково-методологічного, нормативно-правового та організаційно-функціонального забезпечення. Актуальним у діяльності органів публічної влади залишається проблематика виявлення та можливість застосування способів формування повноважень, уникнення їх дублювання, розмежування повноважень тощо. Одним із можливих способів формування повноважень органів публічної влади є публічно-правовий спір. Об'єктом цього дослідження є публічно-правові відносини органів публічної влади. Предметом дослідження є публічно-правовий спір як спосіб формування повноважень органів публічної влади.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Особливості виникнення публічно-правових спорів, сфер їх існування, співвідношення з іншими поняттями публічного управління викладені в сучасній науковій юридичній літературі у наукових працях В. Авер'янова, Ю. Битяка, І. Бородіна, Т. Коломоець, В. Колпакова, А. Комзюка, О. Кузьменко, Т. Мацелика, О. Миколенка, О. Рябченко та інших науковців. Одночасно єдиного наукового підходу щодо сутності та практики реалізації публічно-правового спору ще не сформовано.

Проблематика сягає питань приватного та публічного права, які представлені у працях О. Банчука, О. Батанова, С. Борисевич, В. Котюка, Т. Мацелик, В. Селіванова, О. Скакуна та інших науковців. Та в наукових працях увага здебільшого акцентується на великому теоретичному значенні поділу національного права на підсистеми публічного і приватного права, тоді як практично-прикладне значення такого поділу майже не репрезентується. Окрема увага приділена питанням юрисдикційності категорії. Доктор юридичних наук О. Рябченко піднімає проблему розмежування конституційної та адміністративної юрисдикцій категорії “публічно-правовий спір” [1]. У вітчизняній науці спостерігається також більш галузеве спрямування до вивчення питань застосування публічно-правових спорів у практиці та науці публічного управління загалом [2].

### **Виокремлення невіршених раніше частин загальної проблеми.**

Загальною проблемою у сфері публічного управління залишається проблематика формування, набуття та реалізація повноважень органами публічної влади, а у сфері юриспруденції – проблематика застосування публічного та приватного права. Невіршеною частиною загальної проблеми є виявлення та реалізація можливостей до застосування способів формування повноважень органів публічної влади. У роботі запропоновано поглибити дослідження в напрямку публічно-правових спорів як одного з можливих способів для вирішення зазначеної проблематики.

Мета дослідження – розкрити публічно-правовий спір як спосіб встановлення та розмежування компетенцій органів публічної влади. Для досягнення мети у роботі визначено такі завдання:

- з’ясувати роль публічно-правового спору як одного із можливих способів формування повноважень органів публічної влади;
- виявити особливості публічно-правових спорів, які впливають на тип формування та реалізації повноважень органів публічної влади;
- запропонувати рекомендації щодо вдосконалення вимог законодавства України в частині набуття та реалізації повноважень органів публічної влади з позиції застосування публічно-правових спорів.

**Виклад основного матеріалу.** Виявлення особливостей публічно-правового спору необхідно проводити у контексті розмежування його з іншими поняттями. Існує думка практиків публічного управління щодо синонімічності понять “адміністративно-правовий спір”, “спір про право адміністративне”, “адміністративний спір”. Основним аргументом фахівці вважають те, що ці поняття регулюються нормами адміністративного права. З позиції судових юрисдикцій існує підхід, за яким розмежовують поняття “правовий спір”, “публічно-правовий спір” і “конституційно-правовий спір”. При цьому “правовий спір” розглядається як родове, а інші як видові поняття. З цією метою основну увагу приділено характерним особливостям правового спору як загальної категорії. Такими визначено: виникнення лише з юридично значущих дій його

учасників; спрямованість на реалізацію та захист прав, свобод, інтересів, а також виконання обов'язків особи; реалізація інтересів однієї сторони спору здебільшого може призвести до неможливості задоволення інтересів іншої; юридичною основою спору є гарантована законом можливість захисту права, свободи чи інтересу особи; способи вирішення правових спорів, встановлені законом, не позбавляють особу можливості звернутися до альтернативних способів [3]. Хоча серед наведених ознак правового спору відсутня та, яка дає змогу виокремити спір серед інших соціально-правових явищ, однак позитивним моментом є наголос на законності як основній рисі правового спору, що означає можливість його виникнення та вирішення лише у правовій площині. Однак у чинному законодавстві застосовано категорію “публічно-правовий спір”, з огляду на що доцільно ретельніше опрацювати особливості саме цієї категорії спорів у публічно-правових відносинах з метою обґрунтування критеріїв розмежування конституційної й адміністративної юрисдикцій.

Ст. 17 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАСУ) визначено, що юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори, зокрема спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності [4]. Отже, наведений підхід щодо встановлення ознак правового спору потребує подальшого опрацювання. Доцільно наголосити, що вчені використовують різні терміни для позначення спірних відносин у публічно-правовій сфері: “правовий спір”, “публічно-правовий спір”, “правовий конфлікт” [5], “державно-правовий конфлікт” [6]. Дискусії існують у частині віднесення публічно-правових спорів до категорії адміністративних, насамперед у випадках, коли зміст спору є питанням адміністративного права. Поширена думка багатьох дослідників щодо доцільного вживання у таких випадках поняття адміністративно-правового спору. Адміністративно-правовий спір також визначається як різновид юридичного конфлікту, що виникає з публічно-правових відносин у сфері державного управління та місцевого самоврядування, обов'язковою стороною такого спору є орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи або інші суб'єкти, на яких покладається виконання функцій державних органів, а його вирішення може бути здійснено в судовому чи адміністративному порядку з метою захисту прав, свобод і законних інтересів осіб, забезпечення законності у зазначеній сфері [7].

Запровадження адміністративного судочинства зумовлене правовою сутністю публічно-правових спорів, де громадянину протистоїть потужний адміністративний апарат. Судове провадження у таких справах має здійснюватися на дещо інших засадах, аніж у цивільних судах. КАСУ має стати правовою основою для діяльності адміністративних судів щодо здійснення правосуддя у публічно-правових справах у сфері державного управління та місцевого самоврядування [8]. Таким чином, автори законопроекту чітко

значали, що справи адміністративної юрисдикції – це справи в публічно-правових спорах у сфері державного управління та місцевого самоврядування.

Іншою особливістю правових спорів, за якою здійснюють їх поділ у контексті приватного та публічного права, є наявність суб'єктного складу та його статусні характеристики. Особливий суб'єктний склад не можна застосовувати без урахування певних ознак. Тобто, між фізичними та юридичними особами, з одного боку, та органами публічної адміністрації – з іншого, можуть виникати не тільки публічно-правові, але і приватно-правові спори. Для розмежування їх існують певні ознаки та критерії. Зокрема, характерною особливістю публічно-правових спорів вважається сфера їх виникнення, а саме публічно-правові відносини. На думку К. Гарагата, для визнання спору публічно-правовим необхідно враховувати не лише суб'єктний склад правовідносин, але і тип правовідносин, із яких він виник [9]. Одним із основних чинників, який ускладнює поділ права України на публічне і приватне право, є відсутність критеріїв, за якими можна було б провести чітку межу між публічно-правовими і приватно-правовими відносинами. Критерії, які пропонуються в юридичній літературі, спрацьовують лише на загальнотеоретичному рівні, коли відсутня конкретика та деталізація при характеристиці суспільних відносин. Коли ж виникає необхідність визначення правової основи конкретної групи суспільних відносин, то в існуючих концепціях розмежування публічно-правових і приватноправових відносин починають виникати чисельні винятки із загального правила. У підсумку, всі концепції розсипаються як картковий будинок, адже у певний момент винятків із правила стає так багато, що перестає діяти загальне правило [10].

Доктор юридичних наук, професор О. Миколенко пропонує при розмежуванні публічних і приватних відносин виділяти та враховувати такий критерій, як відмінність суб'єктів відносин. Наприклад, О. Банчук зазначає, що для визнання відносин публічно-правовими необхідно, щоб їх обов'язковим учасником була особа, яка бере участь у них для здійснення наданих їй владних повноважень. Приватноправові ж відносини характеризуються участю в них осіб, зокрема й органів державної влади, органів місцевого самоврядування, що реалізують у них лише свою цивільну правоздатність [11]. Автор доводить думку, що з таким твердженням можна погодитися лише частково, адже не будь-яка особа, яка наділена владними повноваженнями, є суб'єктом публічно-правових відносин.

Отже, суб'єкти публічно-правового спору та їх статус є однією з основних ознак для питань визначення, аналізу та вивчення способів вирішення публічно-правових спорів. Законодавець визначив суб'єктну складову як орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, їх посадову чи службову особу або інший суб'єкт, який здійснює владні управлінські функції на основі законодавства, зокрема на виконання делегованих повноважень. Таким чином, компетенційні спори можуть виникати і у внутрішньоорганізаційній діяльності органів публічної служби,

стосуватися не тільки компетенції публічної інституції, але й компетенцій публічних службовців. До суб'єктів публічного права, зокрема, належать: держава Україна, Автономна Республіка Крим, територіальні громади, іноземні держави та інші соціально-публічні утворення. Оскільки такі утворення є складними організаціями, що виконують різні функції (як у галузі публічного, так і у галузі приватного права), а держава до того ж є носієм політичної влади і суверенітету, то у цивільному праві України вони традиційно не визнаються юридичними особами, а кваліфікуються як особливий вид суб'єктів цивільного права.

Держава та інші соціально-публічні утворення мають цивільну правосуб'єктність, яка синтезує їх цивільну правоздатність та цивільну дієздатність. Водночас правосуб'єктність суб'єктів публічного права нерідко має прояви, не властиві правоздатності фізичних і юридичних осіб. Так, особливості цивільної правоздатності держави пов'язані з тим, що вона є також головним суб'єктом публічного права, носієм публічної влади. Вона сама регулює різні, зокрема й цивільні, відносини, встановлюючи загальнообов'язкові правила поведінки суб'єктів та порядок розгляду суперечок за їх участю. При цьому вона сама визначає і власну цивільну правосуб'єктність, її зміст і межі. До того ж, беручи участь у цивільних відносинах, держава має дотримуватися нею ж встановлених правил. Вона не має права використовувати свої владні повноваження для довільної зміни цивільно-правових норм у своїх інтересах або нав'язувати свою волю контрагентам у конкретних цивільних відносинах.

Як суб'єкти цивільного права, держава та інші соціально-публічні утворення мають такий самий правовий статус, що й інші учасники цивільних правовідносин, і так само відповідають за порушення або невиконання своїх зобов'язань, як і інші суб'єкти цивільного права. Тобто вони діють у цивільних відносинах на рівних правах із іншими учасниками цих відносин (ст. 167 – 169 Цивільного кодексу України) [12].

Дієздатність держави реалізується через органи публічної влади. Отже, сутнісною ознакою публічно-правових спорів, яка впливає на тип формування та реалізації повноважень органів публічної влади, є наявність владної ознаки суб'єкта владних повноважень.

Вагомою іншою особливістю при виникненні публічно-правових спорів є наявність матеріальної основи органів публічної влади у розвитку правосуб'єктності, а саме рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, а також об'єкти їхньої спільної власності. Територіальна громада може бути суб'єктом речових правовідносин, вона є суб'єктом права комунальної власності. Сільські, селищні, міські, районні в містах (у разі їх створення) ради мають право на переважне придбання в комунальну власність приміщень, споруд, інших об'єктів, розташованих на відповідній території, якщо вони можуть бути використані для забезпечення комунально-побутових та соціально-культурних потреб територіальних громад.

Територіальні громади можуть бути учасниками цивільних зобов'язань, здійснювати емісію цінних паперів, створювати юридичні особи тощо, а також бути суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності. Органи місцевого самоврядування можуть у межах, визначених законодавством, створювати комунальні банки та інші фінансово-кредитні установи, виступати гарантами кредитів підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності відповідних територіальних громад, розміщувати належні їм кошти у банках інших суб'єктів права власності, отримувати відсотки від їх доходів відповідно до закону із зарахуванням їх до доходної частини відповідного місцевого бюджету.

Отже, можна зробити висновок, що важливою особливістю публічно-правових спорів є наявність у них публічного інтересу як предмета виникнення спорів. Дослідження вказують на важливість наявності публічного інтересу у питаннях виникнення та суті публічно-правового спору. Так, М. Карпа визначає, що компетенційні спори у сфері діяльності органів публічної влади мають публічно-правову основу, оскільки повинні вирішувати конфлікти у частині дії публічного інтересу та при наявності однієї із сторін як суб'єкта владних повноважень [13].

Для з'ясування сутності публічного інтересу, зокрема у частині захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку суб'єктів владних повноважень, в Україні створена система адміністративного судочинства на підставі прийнятого 6 липня 2005 р. КАСУ [14]. В. Авер'янов зазначає, що об'єктивним критерієм виокремлення з маси суспільних відносин тих, що є саме предметом адміністративного права, правильно вважати саме обов'язкову наявність у цих відносинах особливого суб'єкта, тобто такого, у якому уособлюється так звана "публічна адміністрація" – у формі державних органів виконавчої влади або виконавчих органів місцевого самоврядування (фактично – суб'єкти владних повноважень) [15]. Отже, наявність серед сторін спору суб'єкта владних повноважень для визначення спору як адміністративно-правового має не формальну сутність, а є критерієм, на думку В. Авер'янова, його саме публічної сутності.

**Висновки та перспективи подальших розвідок.** На підставі здійсненого дослідження та відповідно до визначених завдань зроблено певні висновки, зокрема:

1. Розкрито сутність публічно-правового спору та з'ясовано його роль як одного із можливих способів формування повноважень органів публічної влади. Оскільки державне управління та місцеве самоврядування здійснюють спеціальні суб'єкти владних повноважень, виявлено, що критерієм віднесення справ до адміністративної юрисдикції є участь у справі сторони – суб'єкта владних повноважень. Здійснивши узагальнення напрацювань щодо окресленої проблематики, робимо висновок, що адміністративно-правовий спір у "вузькому

розумінні” – це спір, який виникає у площині адміністративно-правових відносин, а у “широкому розумінні” – публічно-правовий спір, який виникає із усіх відносин, які формуються у площині публічного адміністрування та мають публічно-правове спрямування.

2. Виявлено основні особливості публічно-правових спорів, які впливають на сутність формування та реалізації повноважень органів публічної влади. Зокрема, розглянуто суб’єктність публічно-правових спорів, за якою суб’єкти публічно-правового спору та їх статус є однією з основних ознак для питань визначення, аналізу та вивчення способів вирішення публічно-правових спорів. Законодавець визначив суб’єктну складову як орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, їх посадову чи службову особу або інший суб’єкт, який здійснює владні управлінські функції на основі законодавства, зокрема на виконання делегованих повноважень. Іншою особливістю публічно-правових спорів є наявність владної ознаки суб’єкта владних повноважень. Адже цивільна правоздатність держави пов’язана із тим, що вона є також головним суб’єктом публічного права, носієм публічної влади. Як суб’єкти цивільного права, держава та інші соціально-публічні утворення мають такий самий правовий статус, що й інші учасники цивільних правовідносин, і так само несуть відповідальність за порушення або невиконання своїх зобов’язань, як і інші суб’єкти цивільного права. У статті особливістю публічно-правових спорів визначено наявність у них публічного інтересу як предмету виникнення спорів. Це поняття потребує концептуального та теоретико-методологічного обґрунтування, адже має предметну ознаку та за суттю є передумовою до виникнення публічно-правових спорів.

3. Обґрунтовано висновок щодо вдосконалення вимог законодавства України, зокрема в частині законодавчого визначення поняття “публічно-правовий спір” і обґрунтування в теорії та впровадження в практику адміністративного судочинства. У частині адміністративно-процесуальних норм існує потреба розмежування адміністративної та інших видів юрисдикції, що підвищить ефективність розгляду конкретних адміністративних справ у частині формування повноважень органів публічної влади.

### Список використаної літератури

1. Рябченко О. П. Категорія “публічно-правовий спір”: розмежування конституційної та адміністративної юрисдикцій // Вісник Конституційного Суду України. 2011. № 4/5. URL : [http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/580/1/541\\_IR.pdf](http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/580/1/541_IR.pdf) (дата звернення: 05.02.2019).

2. Хоменко А. В. Розгляд публічно-правових спорів у сфері використання ресурсів у порядку адміністративного судочинства : автореф. дис. на здоб. наук. ступ. к. юрид. н. : 12.00.07 “Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право”. 2018. URL : [http://phd.znu.edu.ua/page//aref/07\\_2018/Khomenko-aref.pdf](http://phd.znu.edu.ua/page//aref/07_2018/Khomenko-aref.pdf) (дата звернення: 05.02.2019).

3. Мергелидзе М. Р. Становление института разрешения административно-правовых споров. Москва : Юриспруденция, 2008. 256 с.

4. Портнов А. В. Становлення і розвиток конституційного судочинства в Україні: теоретичні та практичні проблеми // Вісник Конституційного Суду України. 2011. № 4/5. С. 176.

5. Мергелідзе М. Р. Становлення інститута розрешення адміністративно-правових спорів... 256 с.
6. Барабаш Ю. Г. Державно-правові конфлікти в теорії та практиці конституційного права : монографія. Харків : Право, 2008. 158 с.
7. Мацелик Т. О., Параниця С. П. Адміністративно-правовий спір як категорія юридичного спору // Юридичний Вісник. 2010. № 4(17). URL : [http://ir.asta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/568/1/529\\_IR.pdf](http://ir.asta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/568/1/529_IR.pdf) (дата звернення: 05.02.2019).
8. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL : [http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/web\\_n/webproc4\\_1?pf3511=12720](http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/web_n/webproc4_1?pf3511=12720) (дата звернення: 21.03.2019).
9. Гарагата К. О. Публічно-правовий спір: питання доктринального тлумачення // Актуальні питання реформування правової системи України : матер. V Міжнар. наук.-практ. конф. (30 – 31 травня 2008 р., м. Луцьк) / уклад. Т. Д. Климчук. Луцьк : Волинська обласна друкарня, 2008. С. 85—87.
10. Миколенко О. І. Поділ національного права на публічне та приватне право та його теоретичне та практичне значення // Правова держава. 2016. Вип. 23. URL : <http://dspace.onu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/8867/1/58-64.pdf> (дата звернення: 05.02.2019).
11. Банчук О. А. Проблема розмежування публічного і приватного права у правовій думці України XIX – початку XIX століття : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 “Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень” / Інститут законодавства Верховної Ради України. Київ, 2007. С. 185—187.
12. Цивільний кодекс України № 435-IV від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40 – 44. Ст. 356. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 05.02.2019).
13. Карпа М. І. Публічно-правовий спір як спосіб встановлення та розмежування компетенцій органів публічної влади // Державне управління та місцеве самоврядування : зб. наук. пр. Вип. 3 (34). Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. С. 26—34.
14. Кодекс адміністративного судочинства України. Харків : Право, 2018. 246 с.
15. Авер’янов В. Б., Пухтецька А. А. Адміністративно-правові засади подолання кризових явищ в сфері державного управління // Науковий вісник Академії муніципального управління. 2011. Вип. 1. С. 159—176. (Серія: Право).

Статтю подано: 04.04.2019

Статтю схвалено: 30.04.2019

**Kolesnyk Volodymyr Anatoliiovych**

*Senior lecturer of the Public Administration and Administrative Department of  
Interregional Academy of Personnel Management*

ORCID: 0000-0002-3395-9205

e-mail: [geniykva@gmail.com](mailto:geniykva@gmail.com)

## **PECULIARITIES OF PUBLIC-LEGAL DISPUTES IN THE CONTEXT OF FORMING THE POWERS OF PUBLIC AUTHORITIES**

**Problem setting.** The problem of revealing and the possibility of using the methods of forming powers, avoiding their duplication, differentiating powers, etc. remains topical in the activity of public authorities. The object of this study is the public-legal relations of



public authorities. The subject of the study is a public-legal dispute as a way of forming the powers of public authorities.

**Recent research and publications analysis.** The peculiarities of the emergence of public-legal disputes, its spheres of existence, and relationships with other concepts of public administration are set forth in scientific writings in modern scientific legal literature V. Averyanova, Yu. Bytiak, I. Borodina, T. Kolomoyets, V. Kolpakova, A. Komziuk, O. Kuzmenko, T. Matselyk, O. Mykolenko, O. Riabchenko and a number of other scholars.

**Highlighting previously unsettled parts of the general problem.** The unresolved part of the general problem is the identification and implementation of opportunities for using the methods of forming the powers of public authorities. The paper proposes to deepen the research in the field of public-legal disputes as one of the possible ways to solve this problem.

**Paper main body.** The essence of the public-legal dispute is disclosed and its role as one of the possible ways of forming powers of public authorities is clarified. As public administration and local self-government carry out special subjects of public power, it was discovered that the criterion for referring cases to administrative jurisdiction is the participation in the case of the party – the subject of public power. Having generalized the writings on this issue, we make a conclusion that the administrative-legal dispute in the narrow sense is a dispute that arises in the sphere of administrative-legal relations, and in the broad sense, as a public-legal dispute arising from all relations that arise in the area of public administration and have a public-legal nature. The main features of public-legal disputes that influence the nature of forming and implementing powers of public authorities are revealed. In particular, there is analyzed a subjectivity of public-legal disputes under which subjects of a public-legal dispute and their status are one of the main features for the definition, analysis and study of ways to resolve public-legal disputes. Another peculiarity of public-legal disputes is the presence of a feature of the public authority of the subject of public powers. In the paper, there is defined the peculiarity of public-legal disputes as the presence of public interest in it as the subject-matter of arising disputes. This concept requires a conceptual and theoretical and methodological substantiation since it has a substantive feature and inherently constitutes a prerequisite for arising public-legal disputes.

**Conclusions of the research and prospects for further studies.** The essence of the public-legal dispute as one of the possible ways of forming powers of public authorities is considered. The main features of public-legal disputes that influence the nature of forming and implementing powers of public authorities are revealed. In particular, there are considered the subjectivity of public-legal disputes, the feature of the public authority of the subject of public powers, and public interest as a subject of public-legal disputes. Recommendations on improving the requirements of Ukrainian legislation in the part of acquiring and implementing powers of public authorities from the standpoint of the application of public-legal disputes are offered.

**Key words:** public-legal relations; public authorities; public-legal dispute; powers.

## References

1. Riabchenko, O. P. (2011). Katehoriia “publichno-pravovyi spir”: rozmezhuvannia konstytutsiinoi ta administratyvnoi yurysdyksii. *Visnyk Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy*, Issue 4/5. URL : [http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/580/1/541\\_IR.pdf](http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/580/1/541_IR.pdf) [in Ukrainian].
2. Khomenko, A. V. (2018). *Rozghliad publichno-pravovykh sporiv u sferi vykorystannia resursiv u poriadku administratyvnoho sudochynstva*. (Extended abstract of

candidate's thesis). URL : [http://phd.znu.edu.ua/page//aref/07\\_2018/Khomenko-aref.pdf](http://phd.znu.edu.ua/page//aref/07_2018/Khomenko-aref.pdf) [in Ukrainian].

3. Merhelydze, M. R. (2008). *Stanovlenye ynstytuta razresheniya admynystratyvno-pravovyykh sporov*. Moskva: Yurysprudentsyia. 256 p. [in Russian].

4. Portnov, A. V. (2011). Stanovlennia i rozvytok konstytutsiinoho sudochynstva v Ukraini: teoretychni ta praktychni problemy. *Visnyk Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy*, Issue 4/5, pp. 176 [in Ukrainian].

5. Mergelidze, M. R. (2008). *Stanovlenie instituta razresheniya administrativno-pravovykh sporov...* 256 p.

6. Barabash, Yu. H. (2008). *Derzhavno-pravovi konflikty v teorii ta praktytsi konstytutsiinoho prava*. Kharkiv: Pravo. 158 p. [in Ukrainian].

7. Matselyk, T. O., Paranytsia, S. P. (2010). Administratyvno-pravovyi spir yak katehoriia yurydychnoho sporu. *Yurydychnyi Visnyk*, Issue 4(17). URL : [http://ir.asta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/568/1/529\\_IR.pdf](http://ir.asta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/568/1/529_IR.pdf) [in Ukrainian].

8. Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy. URL : [http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb\\_n/webproc4\\_1?pf3511=12720](http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?pf3511=12720) [in Ukrainian].

9. Harahata, K. O. (2008). *Publichno-pravovyi spir: pytannia doktrynalnoho tlumachennia*, Aktualni pytannia reformuvannia pravovoi systemy Ukrainy, Proceeding of the Conference Title. Lutsk: Volynska oblasna drukarnia. pp. 85-87 [in Ukrainian].

10. Mykolenko, O. I. (2016). Podil natsionalnoho prava na publichne ta pryvatne pravo ta yoho teoretychne ta praktychne znachennia. *Pravova derzhava*, Issue 23. URL : <http://dspace.onu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/8867/1/58-64.pdf> [in Ukrainian].

11. Banchuk, O. A. (2007). *Problema rozmezhuvannia publichnoho i pryvatnoho prava u pravovii dumtsi Ukrainy XIX – pochatku XX stolittia*. (Extended abstract of candidate's thesis). Kyiv [in Ukrainian].

12. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy. № 435-IV. (2003) [in Ukrainian].

13. Karpa, M. I. (2017). Publichno-pravovyi spir yak sposib vstanovlennia ta rozmezhuvannia kompetentsii orhaniv publichnoi vlady. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia*, Issue 3 (34), pp. 26-34 [in Ukrainian].

14. *Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy*. (2018). Kharkiv: Pravo. 246 p. [in Ukrainian].

15. Averianov, V. B., Pukhtetska, A. A. (2011). Administratyvno-pravovi zasady podolannia kryzovykh yavysheh v sferi derzhavnogo upravlinnia. *Naukovyi visnyk Akademii munitsypalnoho upravlinnia*, Issue 1, pp. 159-176 [in Ukrainian].

*Paper submitted: 04.04.2019*

*Paper accepted: 30.04.2019*

**Цитування:** Колесник В. А. Особливості публічно-правових спорів у контексті формування повноважень органів публічної влади // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 2(59) : у 2 ч. Ч. 1 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2019. С. 126—135. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.59.2019.178427>).

**Citation:** Kolesnyk, V. A. (2019). Osoblyvosti publichno-pravovykh sporiv u konteksti formuvannia povnovazhen orhaniv publichnoi vlady. *Efficiency of Public Administration*, Issue 2(59), pp. 126-135. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.59.2019.178427>).